

Wstęp

Czas wielkiego postu jest dla chrześcijan okazją do głębszej refleksji nad swoim życiem. Jezus Chrystus w dzisiejszej Ewangelii wskazuje nam co w tegorocznej refleksji winniśmy dostrzec: 'Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię (Mt 1, 15). A więc na nowo podjęta ewangelizacja siebie i swojego środowiska. Ta nowa ewangelizacja - jako że 1994 rok został ogłoszony Międzynarodowym Rokiem Rodziny, zaś w naszym kraju jest tematem prac Synodu Plenarnego - ma być i w naszej diecezji ukierunkowana na małżeństwo i rodzinę.

Przymierze Boga z człowiekiem

Czytania Pisma Św. z pierwszej niedzieli Wielkiego Postu ('B') są dla nas jakby programem w pracy duszpasterskiej dla rodziny. Bóg ma w swojej szczególnej opiece - jak słyszeliśmy w pierwszym czytaniu - 'bogobojną rodzinę'. Rodzina Noego została ocalona, bo budowała Arkę - swój dom - zgodnie z pouczeniem Bożym. Do tej rodziny wkracza Bóg i mówi: 'Oto ja zawieram przymierze z wami i z waszym potomstwem... A oto znak przymierza... Łuk mój kładę na obłoki, aby był znakiem przymierza między Mną i ziemią' (Rdz 9, 8-15). Tęcza, o której tu mowa, to piękny obraz biblijnego ujęcia przymierza - związku Boga z człowiekiem. Trudno także o trafniejszy obraz na określenie przyjaźni człowieka z Bogiem.

Bóg wychodzi więc na przeciw rodzinie, wyciąga do niej rękę, by jej przyjść z pomocą, by ją uchronić, by nie zginęła. W słowie przymierze, w znaczeniu biblijnym, przebija na pierwszym miejscu miłość Boga do człowieka, bo Bóg jest miłością, zaś ze strony człowieka autentyczna, szczerą, niekłamana miłość do Boga i do wspólnoty w której żyje. Co więcej, człowiek włączony całym swoim życiem w takie przymierze jest człowiekiem radosnej nadziei, bo też w otaczającym go świecie dostrzega ślady obecności Boga, umie je odczytywać i w tym widzi Jego wsparcie i pomoc. Dlatego i człowiek chce trwać w tym przymierzu. Chce być wierny nie tylko Bogu, ale i tej wspólnotie ludu, którą Bóg prowadzi. W imię tej wierności człowiek sam, czy w rodzinie jest gotów do ofiar i wyrzeczeń.

Małżeństwo i rodzina, ta 'Głęboka wspólnota życia i miłości ustanowiona przez Stwórcę i unormowana Jego prawami zawiązuje się - jak powiada Sobór w Konstytucji Duszpasterskiej *Gaudium et spes*, nr 48 - właśnie przez przymierze małżeńskie... Ten święty związek, ze względu na dobro tak małżonków i potomstwa jak i społeczeństwa, nie jest uzależniony od ludzkiego sądu. Sam bowiem Bóg jest twórcą małżeństwa obdarzonego różnymi dobrami i celami. Wszystko to ma ogromne znaczenie dla trwania rodzaju ludzkiego, dla rozwoju osobowego i wiecznego losu poszczególnych członków rodziny, stałości, pokoju i pomyślności samej rodziny jak i całego społeczeństwa ludzkiego... Mężczyzna i kobieta, którzy przez przymierze małżeńskie «już nie są dwoje, lecz jedno ciało» (Mt 16, 6), przez najściślejsze zespolenie osób i działań świadczą sobie wzajemnie pomoc i posługę... To głębokie zjednoczenie będące wzajemnym oddaniem się sobie dwóch osób, jak również dobro dzieci, wymaga pełnej wierności małżonków i przede wszystkim nierozdzielnej jedności ich współżycia'. Jeśli rodzina ma być silna i spełniać swoje zadanie, to musi budować na przymierzu, co w konsekwencji będzie prowadziło do uświęcenia samych małżonków i ich dzieci.

Bóg i dziś zbliża się do każdej rodziny, jak do rodziny Noego i chce zawrzeć takie przymierze i mówi: oto chcę położyć łuk między niebem i ziemią, między Mną a każdą rodziną; zaufajcie tej radosnej nowinie przymierza - wierzcie w Ewangelię.

Międzyrodzinne przymierze

Zdajemy sobie sprawę, że rodzina buduje Królestwo Boże, że w niej realizuje się Kościół i że przez nią tenże Kościół jest objawiony światu. Właściwie uformowani na przymierzu z Bogiem małżonkowie, właściwie na takim przymierzu kształtowane rodziny, są misjonarzami życia i miłości, gdy pomagają innym małżonkom, innym rodzinom i gdy trwają z nimi w autentycznym przymierzu. Takiemu działaniu zmierzającemu ku zbrataniu rodzin katolickich w przymierzu z Bogiem i między sobą, trzeba w naszej dzisiejszej rzeczywistości przychodzić ze

szczególną pomocą.

W wymiarach diecezjalnych biskup jest odpowiedzialny za zorganizowanie i wspieranie duszpasterstwa rodzin, i to na wszystkich szczeblach struktur diecezjalnych (Fam. C. 75). Podejmowane inicjatywy w tej sprawie mają wzmocnić tę podstawową komórkę życia społecznego i kościelnego w obliczu zagrożeń 'dzisiejszego potopu', który różnymi kanałami chce niszczyć i rozkładać rodzinę.

Stąd różnorodna działalność na rzecz rodziny winna otrzymywać wsparcie od różnych Wspólnot czy ruchów działających dla dobra rodziny, takich jak: Rodzina Rodzin, Kościół Domowy, Rodziny Szensztackie itp. Co więcej, ważną rolę może tu odegrać rozpoczynające swą działalność Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Diecezji Gliwickiej. Pozostaje ono w łączności z hierarchią Kościoła Katolickiego, co objawia się w wyznaczeniu mu asystenta i duchowych doradców spośród duchowieństwa diecezjalnego czy zakonnego. Będzie to pole apostołstwa laikatu, gdzie specjaliści różnych dziedzin życia będą mogli służyć rodzinie (Fam. C. 75). Zadaniem Stowarzyszenia Rodzin Katolickich, zgodnie z jego statutem będzie rozwijanie i umacnianie kultury życia małżeńskiego i rodzinnego, troska o zachowanie życia od poczęcia zgodnie z etyką katolicką. Legalnie istniejące stowarzyszenie będzie mogło skuteczniej bronić interesów rodzin katolickich wobec władz publicznych, jak również prowadzić współpracę z krajowymi i zagranicznymi organizacjami działającymi na rzecz rodziny. Praca tego Stowarzyszenia będzie prowadzona na poziomie ogólnodiecezjalnym, w Dekanalnych Oddziałach oraz Kołach Parafialnych. Podstawowym ogniwem organizowania pracy będzie parafia. Żywą parafię trzeba bowiem dziś widzieć również jako wspólnotę wspólnot żywych. W tę wspólnotę żywych wspólnot ma wejść Koło Stowarzyszenia Rodzin Katolickich, by służąc rodzinie mogło budować, umacniać i ożywiać rodzinę parafialną.

Duszpasterskie inicjatywy na rzecz rodziny

Jakie działania należałoby podjąć na rzecz rodziny w tym właśnie Międzynarodowym Roku Rodziny? Każda parafia w swoich Radach Duszpasterskich czy Zespołach Synodalnych dostrzeże pole pracy i podejmie odpowiednie sposoby działania dla dobra rodziny. Ale o czym powinniśmy ponadto pamiętać?!

Mówić o małżeństwie i rodzinie pozytywnie, także w tegorocznych rekolekcjach czy misjach; ukazywać pozytywne obrazy życia rodzin katolickich także w lokalnych środkach przekazu, choćby w gazetkach parafialnych.

Zawiązywać choćby z początku nieformalne Koła takich rodzin, by spotykając się mogły wymieniać doświadczenia i szukać dróg przy-ścia z pomocą innym rodzinom.

Regularniej prowadzić spotkania z rodzicami dzieci katechizowanych, a przede wszystkim z rodzicami dzieci pierwszokomunijnych i bierzmowanych.

Podjąć temat przeprowadzania młodych małżeństw, związanych kiedyś z 'Oazą' młodzieżową do 'Oazy' rodzin czy Koła Stowarzyszenia Rodzin Katolickich

Wykorzystać tegoroczne pielgrzymki parafialne czy diecezjalne, m. in. częstochowską pod kątem tworzenia grup pielgrzymkowych, zwłaszcza młodych małżeństw.

Zaplanować jeszcze więcej charytatywnych wakacji dla dzieci rodzin biednych i zaniedbanych.

Utrzymywać kontakt z rodzinami, których dzieci przebywają w zakładach czy ośrodkach karnych; w wypadku skazanych dorosłych zatroszczyć się o rodzinę skazanego.

Rodzinom, które mają dzieci niepełnosprawne służyć informacjami o Ośrodku Rehabilitacyjno-Edukacyjnym dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej w Rusinowicach, który będzie w najbliższym czasie służył pomocą. Oto tylko niektóre sugestie.

Zakończenie

Drodzy Bracia i Drogie Siostry!

Chciałbym wszystkim rodzinom naszej diecezji, na okres Wielkiego Postu życzyć głębokich przemyśleń na temat przymierza z Bogiem, przymierza między małżonkami i przymierza między rodzinami. Chciałbym nie tylko życzyć takich przemyśleń, ale i takiego trwania w przymierzu. Tak jak piękna i barwna jest tęcza, znak przymierza człowieka z Bogiem, tak niech piękne i barwne będą wasze rodziny. Niech każda rodzina będzie wciąż ewangelizowana - niech wierzy w Ewangelię, by mogła stać się rodziną ewangelizującą. Piękne i jakże aktualne są słowa psalmu responsoryjnego z dzisiejszej niedzieli. Słowa te mogą być codzienną modlitwą każdej rodziny:

Daj nam poznać drogi Twoje, Panie.

Naucz nas chodzić Twoimi ścieżkami.

Prowadź nas w prawdzie według Twych pouczeń.

Boże i Zbawco, w Tobie mamy nadzieję.

Na trud podjęcia pracy i posługi dla dobra rodziny w naszej diecezji niech błogosławi: Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty